

SKAŁA

Druga Niedziela Wielkanocna czyli Miłosierdzia Bożego

8 kwietnia 2018

13 (379)

TYGODNIK DOSTĘPNY NA WWW.SWLUKASZ.WAW.PL

BÓG BOGATY W MIŁOSIERDZIE...

OTO SŁOWO PANA

„Weźmijcie Ducha Świętego! Którym odpuscicie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane.”
(J 20, 22 – 23).

Dzisiejsza niedziela, to wielki Boży dar dla ludzkości.

Święto Bożego Miłosierdzia, Godzina Miłosierdzia, Koronka do Bożego Miłosierdzia... Niepojęte i niezgłębione Miłosierdzie Boże, którego każdy z nas potrzebuje. Jezus, który w godzinie Swego konania na krzyżu objawia nam – grzesznikom niezgłębione źródło łask, płynące wprost z przebitego na krzyżu Serca Zbawiciela. Również w rozważanym dziś fragmencie Ewangelii, Jezus przekazuje Swoim Apostołom Ducha Świętego, którego mocą mają odpuszczać grzechy w sakramencie pokuty i pojednania. Miłosierny Bóg pochyla się nad ludzką słabością i nędzą, nad grzechem i niedolą, ale pochyla się jako lekarz duszy i ciała, który pragnie dawać łaskę uzdrowienia ze wszystkich zranień, które w ludzkim sercu powstały wskutek popełnionych grzechów.

Jezus pragnie okazywać niezgłębione pokłady Swojego Miłosierdzia, które objawia przez pośrednictwo Swojej Apostołki – świętej siostry Faustyny Kowalskiej. A ja tak często boję się lub wstydę uklęknąć u krtek konfesjonau, aby wyznać swoje grzechy Chrystusowi, do którego przychodzę, obecnego w osobie spowiadającego kapłana. Jakże wielka moc Bożego Miłosierdzia została złożona w kapłańskich dłoniach.

Może warto podjąć decyzję – dziś w święto Bożego Miłosierdzia, aby wielu z nas zmieniło wreszcie swoje myślenie o sakramencie pokuty i pojednania, abyśmy mogli przeżywać ten sakrament, jako osobiste spotkanie z Bożym Miłosierdziem, stanięcie w obecności Chrystusa – Zbawiciela, spoglądającego na moją grzeszność spod cierniowej korony, z wysokości krzyża, gdzie z Jego Miłosiernego Serca wypływają Krew i woda, dla obmycia brudów duszy i uzdrowienia wszystkich zranień ludzkich serc.

Dla Jego bolesnej męki, miej Miłosierdzie dla nas i całego świata.

ks. Konrad

EWANGELIA NA CO DZIEŃ

8 kwietnia 2018 - Niedziela Miłosierdzia Bożego
(J 20, 19-31)

9 kwietnia 2018 - poniedziałek
Uroczystość Zwiastowania Pańskiego
(Łk 1, 26-38)

Bóg posłał anioła Gabriela do miasta w Galilei, zwanego Nazaret, do Dziewicy poślubionej mężowi, imieniem Józef, z rodu Dawida; a Dziewicy było na imię Maryja. Anioł wszedł do Niej i rzekł: „Bądź pozdrowiona, pełna łaski, Pan z Tobą, błogosławiona jesteś między niewiastami”. Ona zmieszała się na te słowa i rozważała, co miałyby znaczyć to pozdrowienie. Lecz anioł rzekł do Niej: „Nie bój się, Maryjo, znalazłaś bowiem łaskę u Boga. Oto poczniesz i porodzisz Syna, któremu nadasz imię Jezus. Będzie On wielki i będzie nazwany Synem Najwyższego, a Pan Bóg da Mu tron Jego praojca, Dawida. Będzie panował nad domem Jakuba na wieki, a Jego panowaniu nie będzie końca”. Na to Maryja rzekła do anioła: „Jakże się to stanie, skoro nie znam męża?” Anioł Jej odpowiedział: „Duch Święty zstąpi na Ciebie i moc Najwyższego osłoni Cię. Dlatego też Święte, które się narodzi, będzie nazwane Synem Bożym. A oto również krewna Twoja, Elżbieta, poczęła w swjej starości syna i jest już w szóstym miesiącu ta, która uchodzi za niepłodną. Dla Boga bowiem nie ma nic niemożliwego”. Na to rzekła Maryja: „Oto Ja służebnica Pańska, niech Mi się stanie według twego słowa!” Wtedy odszedł od Niej anioł.

10 kwietnia 2018 - wtorek
Dzień powszedni
(J 3, 7b-15)

Jezus powiedział do Nikodema: „Trzeba wam się powtórnie narodzić. Wiatr wieje tam, gdzie chce, i szum jego słyszysz, lecz nie wiesz, skąd przychodzi i dokąd podąża. Tak jest z każdym, który narodził się z Ducha”. Na to rzekł do Niego Nikodem: „Jakżeż to się może stać?” Odpowiadając na to, rzekł mu Jezus: „Ty jesteś nauczycielem Izraela, a tego nie wiesz? Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, że to mówimy, co wiemy, i o tym świadczymy, co widzieliśmy, a świadectwa naszego nie przyjmujecie. Jeżeli wam mówię o tym, co ziemskie, a nie wierzycie, to jakżeż uwierzycie temu, co wam powiem o sprawach niebieskich? I nikt nie wstąpił do nieba, oprócz Tego, który z nieba zstąpił – Syna Człowieczego. A jak Mojżesz wywyższył węża na pustyni, tak trzeba, by wywyższono Syna Człowieczego, aby każdy, kto w Niego wierzy, miał życie wieczne”.

11 kwietnia 2018 - środa
Dzień powszedni
(J 3, 16-21)

Jezus powiedział do Nikodema: „Tak Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, by świat został przez Niego zbawiony. Kto wierzy w Niego, nie podlega potępieniu; a kto nie wierzy, już został potępiony, bo nie uwierzył w imię Jednorodzonego Syna Bożego. A sąd polega na tym, że światło przyszło na świat, lecz ludzie bardziej umiłowali ciemność aniżeli światło: bo złe były ich uczynki. Każdy bowiem, kto źle czyni, nienawidzi światła i nie zbliża się do światła, aby jego uczynki nie zostały ujawnione. Kto spełnia wymagania prawdy, zbliża się do światła, aby się okazało, że jego uczynki zostały dokonane w Bogu”.

12 kwietnia 2018 - czwartek
Dzień powszedni
(J 3, 31-36)

Kto przychodzi z wysoka, panuje nad wszystkim, a kto z ziemi pochodzi, należy do ziemi i po ziemsku przemawia. Kto z nieba przychodzi, Ten jest ponad wszystkim. Świadczy On o tym, co widział i słyszał, a świadectwa Jego nikt nie przyjmuje. Kto przyjął Jego świadectwo, wyraźnie potwierdził, że Bóg jest prawdomówny. Ten bowiem, kogo Bóg posłał, mówi słowa Boże: a bez miary udziela mu Ducha. Ojciec miłuje Syna i wszystko oddał w Jego ręce. Kto wierzy w Syna, ma życie wieczne; kto zaś nie wierzy Synowi, nie ujrzy życia, lecz gniew Boży nad nim wisi.

13 kwietnia 2018 - piątek
Dzień powszedni
(J 6, 1-15)

Jezus udał się na drugi brzeg Jeziora Galilejskiego, czyli Tyberiadzkiego. Szedł za Nim wielki tłum, bo oglądano znaki, jakie czynił dla tych, którzy chorowali. Jezus wszedł na wzgórze i usiadł tam ze swoimi uczniami. A zbliżało się święto żydowskie, Pascha. Kiedy więc Jezus podniósł oczy i ujrzał, że liczne tłumy schodzą się do Niego, rzekł do Filipa: „Gdzie kupimy chleba, aby oni się najedli?” A mówił to, wystawiając go na próbę. Wiedział bowiem, co ma czynić. Odpowiedział Mu Filip: „Za dwieście denarów nie wystarczy chleba, aby każdy z nich mógł choć trochę otrzymać”. Jeden z Jego uczniów, Andrzej, brat Szymona Piotra, rzekł do Niego: „Jest tu jeden chłopiec, który ma pięć chlebów jęczmiennych i dwie ryby, lecz cóż to jest dla tak wielu?” Jezus zaś rzekł: „Każcie ludziom usiąść”. A w miejscu tym było wiele trawy. Usiedli więc mężczyźni, a liczba ich dochodziła do pięciu tysięcy. Jezus więc wziął chleby i odmówiwszy dziękczynienie, rozdał siedzącym; podobnie uczynił i z rybami, rozdając tyle, ile kto chciał. A gdy się nasycili, rzekł do uczniów: „Zbierzcie pozostałe ułamki, aby nic nie zginęło”. Zbrali więc i ułomkami z pięciu chlebów jęczmiennych, pozostałymi po spożywających, napełnili dwanaście koszów. A kiedy ludzie spostrzegli, jaki znak uczynił Jezus, mówili: „Ten prawdziwie jest prorokiem, który ma przyjść na świat”. Gdy więc Jezus poznał, że mieli przyjść i porwać Go, aby Go obwołać królem, sam usunął się znów na górę.

14 kwietnia 2018 - sobota
Dzień powszedni
(J 6, 16-21)

Po rozmnożeniu chlebów, o zmierzchu uczniowie Jezusa zeszli nad jezioro i wsiadłszy do łodzi, zaczęli się przeprowiać przez nie do Kafarnaum. Nastąpiły już ciemności, a Jezus jeszcze do nich nie przyszedł; jezioro burzyło się od silnego wicheru. Gdy upłynęły około dwudziestu pięciu lub trzydziestu stadiów, ujrzeli Jezusa kroczonego po jeziorze i zbliżającego się do łodzi. I przestraszyli się. On zaś rzekł do nich: „To Ja jestem, nie bójcie się”. Chcieli Go zabrać do łodzi, ale łódź znalazła się natychmiast przy brzegu, do którego zdążyli.

BÓG BOGATY W MIŁOSIERNIE

„Pragnę, ażeby pierwsza niedziela po Wielkanocy była świętem Miłosierdzia” (Dz. 299). Jest to pragnienie samego Boga, aby uwielbiać Go za nieskończone Miłosierdzie, ale przede wszystkim jest to dzień, w którym Bóg z jeszcze większą miłością pochyła się do Ciebie i do mnie i pragnie obdarowywać nas ogromem łask i darów, pragnie przebaczać, uwalniać i uzdrawiać. Jak mówi do św. siostry Faustyny Kowalskiej: „Pragnę, aby święto Miłosierdzia, było ucieczką i schronieniem dla wszystkich dusz, a szczególnie dla biednych grzeszników. W dniu tym otwarte są wnętrza miłosierdzia Meogo, wylewam całe morze łask na dusze, które się zbliżą do źródła miłosierdzia Mojego. Która dusza przystąpi do spowiedzi i Komunii świętej, dostąpi zupełnego odpuszczenia win i kar. W dniu tym otwarte są wszystkie upusty Boże, przez które płyną łaski” (Dz. 699).

Miłosierdzie (z łac. misericordia) jest największym przymiotem Boga i wszystkie Jego dzieła są ukoronowane miłosierdziem, czytamy w dzienniczku św. Faustyny (Dz. 301), zaś w drugim liście do Koryntian „*Błogosławiony Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa Ojciec miłosierdzia oraz Bóg wszelkiej pociechy*”. Kult Miłosierdzia Bożego w pierwszej kolejności kojarzymy z apostołką tej prawdy – wspomnianą św. Faustyną oraz Ojcem Świętym, naszym rodakiem – św. Janem Pawłem II. Ostatnia papieska pielgrzymka w 2002 roku do Ojczyzny odbyła się pod hasłem „Bóg bogaty w miłosierdzie” (słowa z encykliki „*Dives in misericordia*”), podczas, której nauczał: „*Miłosierdzie umocni naszą nadzieję, jeżeli my wzajemnie, wiedząc, że jesteśmy, jacy jesteśmy – słabi i grzeszni, będziemy sobie nawzajem okazywać miłosierdzie.*”

Rozpowszechniany kult Bożego Miłosierdzia był dla niejednego zaskoczeniem. Wielu z nas do dziś ma niewłaściwy obraz Boga jako surowego Ojca, który za dobro wynagradza, a za zło karze, jak to ujęte zostało w głównych prawdach naszej wiary. Lecz Bóg nie mógłby istnieć bez miłosierdzia, zatem nie możemy opierać się wyłącznie na tej prawdzie i na jej przyjmowaniu pozostać „*Nie żywi On gniewu*

na zawsze, bo upodobał sobie miłosierdzie.” (Mi 7,18). Największym wyrazem Bożej Miłości miłosiernej do każdego z nas jest sam Jezus Chrystus „*Miłosierdzie moje przeszło do dusz przez serce Bosko-ludzkie Jezusa, jako promień słońca przez kryształ*” (Dz. 528). – Jego przyjsie na świat z mocy Ducha Świętego w Bosko – ludzkiej postaci, Jego misja na ziemi, Jego męka, Jego zwycięstwo nad śmiercią, Jego Zmartwychwstanie i Wniebowstąpienie. Bóg tak ukochał Ciebie i mnie, że dał swojego Syna, aby nam dać życie wieczne. Abyśmy mogła żyć w wolności, abym mogła żyć w stanie łaski uświęcającej, abym mogła kochać, abym mogła przebaczać. Ilekroć zdaję sobie z tego sprawę, zatrzymując się nad tą prawdą, tylekroć przenika ona z drzeniem moją duszę i wciąż mnie zaskakuje, bo po ludzku nie jestem w stanie tego pojąć. I z bólem serca patrzę na zatwardziałe dusze ludzi, którzy robią wszystko, aby „przypadkiem” nie odkryć tego, co jest największym darem Boga, w którym odnajdą pełnię życia, wolności i pokoju.

Każdy dzień jest darem. Każdego ranka dziękuję Bogu za ciągle doświadczanie Jego miłości, przede wszystkim w sakramentach świętych Kościoła. Gdyby nie Boże Miłosierdzie, dziś nie byłabym w miejscu, w którym jestem, nie byłabym w Kościele i nie odkrywałabym tajemnicy Bożej Miłości. Żyłabym ciałem, ale moja dusza byłaby pogrążona w smutku i ciemnościach oraz bezsensie otaczającego mnie świata. Dzięki Jego Miłosierdziu odzyskałam czystość serca i godność dziecka Bożego, którą otrzymałam podczas Chrztu Świętego. Odkryłam prawdę, iż sakramenty święte są dane z Miłości Boga – Ojca do mnie i są narzędziem do osiągnięcia zbawienia, które jest celem mojego życia.

Przez wiele lat z sakramentem pokuty i pojednania miałam duży problem. Dziś wiem, że idę na spotkanie z samym miłosiernym Ojcem i Jezusem Chrystusem. On

czeka na mnie z wyciągniętą dłonią, aby mnie podnieść z bagna grzechów, w które upadłam. Mogę wtulić się w Jego ramiona i znaleźć ukojenie mojej duszy, którego nie znajduję poza Nim. Nie ma nic wspanialszego od regularnej spowiedzi i codziennego karmienia się Bogiem podczas Eucharystii. Komunia jest moim intymnym spotkaniem, w którym mogę najściślej zjednoczyć się z moim Panem i Oblubieńcem. Podczas niej On wypala ogniem swojej miłości zło mojego serca, wypełnia mnie sobą. Ciężko to wszystko wyrazić słowami, ale i jednocześnie nie da się Tej MIŁOŚCI zatrzymać tylko dla siebie.

Nie zapomnij słów Jezusa wypowiedzianych do apostołki Bożego Miłosierdzia:

„Polskę szczególnie umiłowalem, a jeżeli posłuszna będzie woli Mojej, wywyższę ją w potęgę i świętości. Z niej wyjdzie iskra, która przygotowuje świat na ostateczne przyjsie Moje.”

Czy chcesz odpowiedzieć na zaproszenie Pana?

Na Jego pragnienie?

Na Jego MIŁOŚĆ?

Zatem idź i głoś orędzie BOŻEGO MIŁOSIERNIA!

„Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią.” (Mt 5,7)

„Zaufaj Bogu, który bogaty jest w miłosierdzie. Jest z tobą Chrystus, niezawodny dawca nadziei!” św. Jan Paweł II

Deus Caritas est

KULT BOŻEGO MIŁOSIERNIA

Początek kultu Bożego Miłosierdzia można datować na 22 lutego 1931 roku, kiedy to świętej siostrze Faustynie Kowalskiej ukazał się Pan Jezus, w wizji zbliżonej do znanego dzisiaj powszechnie obrazu z podpisem „Jezu, ufam Tobie”. Poza zaleceniem namalowania obrazu, Zbawiciel przekazał pragnienie, by pierwsza niedziela po Wielkanocy była świętem Miłosierdzia.

Koncepcja Boga jako Miłosiernego Ojca nie jest oczywiście nowożytną ideą. W Starym Testamencie, w trzecim rozdziale księgi Tobiasza znajdujemy wzruszające modlitwy Tobiasza i Sary, w których to oboje znajdują się na skraj rozpacz i nawet nie modlą się o poprawę swojego losu, ale o śmierć. „Wszystkie Twoje drogi są miłosierdziem i prawdą”, woła do Boga Tobiasz. Sara również nazywa Boga „miłosiernym”. On wysłuchuje ich modlitw, ale nie zsyła im śmierci, tylko leczy oboje z dolegliwości, które czyniły ich życie nieznośnym. W Księdze Ozeasza znajdujemy słowa wyrażające nadzieję na wsparcie Wszechmogącego: „Chodźcie, powróćmy do Pana! On nas zranił i On też uleczy, On to nas pobił, On ranę zawiąże. Po dwu dniach przywróci nam życie, a dnia trzeciego nas dźwignie i żyć będziemy w Jego obecności. Dołożmy starań, aby poznać Pana; Jego przyście jest pewne jak świt poranka, jak wczesny deszcz przychodzi On do nas, i jak deszcz późny, co nasycy ziemię.” (Oz 6,1-3). Nieco dalej w tym samym rozdziale prorok przekazuje słowa Boga: „Miłości pragnę, nie krwawej ofiary”.

Nowy Testament można określić jako opis miłosierdzia w działaniu, bo przecież w ofierze Jezusa najpełniej się ono zrealizowało. Na zbawienie nie możemy zasłużyć ofiarami czy dobrymi uczynkami. „Wszyscy bowiem zgrzeszyli i pozbawieni są chwały Bożej, a dostępują usprawiedliwienia darmo, z Jego łaski” (Rz 3,23-24).

W XX wieku, kult Bożego Miłosierdzia rozszerzał się stopniowo. Początkowo, zgodnie z obowiązującymi przepisami o objawieniach prywatnych nie można było powiesić namalowanego obrazu Jezusa Miłosiernego w godnym dla niego miejscu. Poza zgodą biskupa, wizerunek musiał uzyskać też

akceptację Archidiecezjalnej Komisji Artystycznej. Wprowadzenie nowego święta wymagało przygotowania gruntu teologicznego, czym zajmował się spowiednik siostry Faustyny, bł. ks. Michał Sopoćko. Można zauważyć, że władza kościelna z ostrożnością podchodziła do objawień. Przykładowo, początkowo odmówiono imprimatur modlitewnikiowi, w którym zawarte były słowa modlitw pochodzące od Jezusa i zebrane w litanie przez ks. Sopoćko. Sytuacja ta zmieniła się wraz z wybuchem II wojny światowej, lud wierny naturalnie począł szukać praktyk odwołujących się do miłosierdzia Boga. Biskupstwo wileńskie, które parę lat wcześniej nie wyraziło zgody na druk modlitw, teraz zezwolenia udzieliło. Od lat 40. XX w. wraz z emigrantami z Polski, kult Bożego Miłosierdzia zaczął się rozprzestrzeniać po całej Europie. Najważniejszymi ośrodkami kultu były Wilno i Kraków. Wierni włączali do swoich praktyk religijnych nowennę do Miłosierdzia Bożego oraz koronkę. W dużych nakładach drukowano obrazki Jezusa Miłosiernego i broszury na temat objawień siostry Faustyny.

Równoległe do tego, teologowie coraz częściej zajmowali się zagadnieniem Bożego Miłosierdzia. Najważniejsze teksty publikowali ks. Michał Sopoćko oraz o. Jacek Woroniecki OP. Ten ostatni jest autorem opracowania „Tajemnica miłosierdzia Bożego. Nauka chrześcijańska o miłosierdziu Bożym i o naszej wobec niego postawie”, po raz pierwszy wydane w 1945 roku, później kilkakrotnie wznawiane. Teologowie oraz Episkopat Polski wysyłali wnioski do Stolicy Apostolskiej z prośbą o zatwierdzenie święta Bożego Miłosierdzia. Nie było na nie odpowiedzi. Arcybiskup Romuald Jałbrzykowski, na życzenie Komisji Głównej Episkopatu, wydał opinię na temat wprowadzenia tegoż święta, w której stwierdził „moje zapatrywania są bardzo negatywne dla bardzo różnych powodów”. Prymas Wyszyński zlecił ponownie zbadanie sprawy, i wydaje się, iż głównym problemem dla oficjalnego rozszerzenia się kultu był brak uznania objawień siostry Faustyny. Sprawy nie ułatwiały też pojawiające się kontrowersje odnośnie do interpretacji obrazu „Jezu, ufam Tobie” i powstające wersje obrazu, niezgodne z wizją.

Rok 1959 był krytyczny dla kultu, bowiem Kongregacja Świętego Oficjum zakazała „rozpowszechniania obrazów i pism”, przedstawiających nabożeństwo zaproponowane przez wizjonerkę. Napływające pytania skłoniły „L'Osservatore Romano” do napisania wyjaśnień związanych z notyfikacją, gdzie zwraca się uwagę, między innymi, że nie jest zakazane przechowywanie obrazków, ani samo wzywianie Bożego Miłosierdzia, lecz tylko szczególne formy modlitw, pojawiające się w objawieniach. W Polsce zrozumiano, iż problem mogą stanowić pewne wezwania obecne w litanii, dlatego podjęto wysiłek, aby zminimalizować ryzyko ich błędnego odczytania. Rozpoczął się również proces beatyfikacyjny siostry Faustyny, którego etap diecezjalny zakończył się 20 września 1967 roku.

Zakaz został zniesiony w 1978 roku, jak napisał prefekt Kongregacji Nauki Wiary (w którą to w międzyczasie przekształciło się Święte Oficjum): „dzięki dokładnym informacjom biskupa krakowskiego kardynała Karola Wojtyły”. Nic nie stało już na przeszkodzie, by kult mógł się rozrastać. Kolejnymi czynnikami sprzyjającymi wzrostowi popularności była encyklika „Dives in misericordia” (1980) oraz beatyfikacja siostry Faustyny (1993). Kulminacją tego procesu było ustanowienie Święta Miłosierdzia Bożego przez Ojca Świętego Jana Pawła II w roku 2000.

Janusz Matkowski

NAUCZANIE KOŚCIOŁA O ŻYCIU SPOŁECZNYM

DIVES IN MISERICORDIA

- CZĘŚĆ I

MACIEJ BIAŁECKI, maciej@bialecki.net.pl

W drugiej encyklice św. Jana Pawła II „Dives in misericordia” (1980), poświęconej miłosierdziu, szczególną uwagę zwraca kompozycja tekstu. Centralne miejsce zajmują w niej bowiem rozdziały poświęcone przypowieści o synu marnotrawnym oraz misterium paschalnemu, czyli tajemnicy wydarzeń Wielkiego Piątku.

Najczęściej traktujemy przypowieść o synu marnotrawnym jako naukę o radości z nawrócenia. Czyż nie czuliśmy jednak nigdy sympatii do starszego brata syna marnotrawnego z przypowieści - rozsądnego, pracowitego, prawego, za-

Dlatego planował prosić ojca: „Zgrzeszyłem przeciw Bogu i względem ciebie; już nie jestem godzien nazywać się twoim synem: uczyni mię choćby jednym z najemników!” (Łk 15, 18-19). Odarty z godności, w domu ojca liczył już tylko na skromną pomoc w wymiarze materialnym. Tak byłoby więcej niż sprawiedliwie. Jeżeli ojciec kochał syna, musiał jednak zatroszczyć się o jego godność. Bez niej nie ma miłości. W ten sposób miłość przekracza ramy sprawiedliwości i staje się miłosierdziem - mówi nam Św. Jan Paweł II.

zaczyna widzieć siebie i swoje czyny w całej prawdzie (takie widzenie w prawdzie jest autentyczną pokorą); dla ojca zaś właśnie z tego powodu staje się on dobrem szczególnym: tak bardzo widzi to dobro, które się dokonało na skutek ukrytego promieniowania prawdy i miłości, że jak gdyby zapomina o całym złu, którego przedtem dopuścił się syn.”

Oddziaływanie miłosierdzia na obdarowanego nim jest cudownie natychmiastowe. Powracający syn marnotrawny widząc radość i wzruszenie ojca nie prosi go już o nic. Ważne jest tylko zadośćuczynienie popełnionemu złu. Mówi więc tylko z pokorą: „Ojcze, zgrzeszyłem przeciw Bogu i względem ciebie, już nie jestem godzien nazywać się twoim synem!” (Łk 15, 21). Widząc miłość ojca, oddaje się ufnie w jego ręce.

Ojciec nie roztrząsa jego win, nie porównuje go z bratem, dobrym i posłusznym. „Właściwym i pełnym znaczeniem miłosierdzia nie jest samo choćby najbardziej przenikliwe i najbardziej współczujące spojrzenie na zło moralne, fizyczne czy materialne. W swoim właściwym i pełnym kształcie

„Miłość staje się miłosierdziem wówczas, gdy wypada jej przekroczyć ścisłą miarę sprawiedliwości.”

pewne bogobojnego? Ewidentnie stała mu się niesprawiedliwość, którą pełen goryczy wymawia ojcu: „Oto tyle lat ci służę i nigdy nie przekroczyłem twojego rozkazu; ale mnie nie dałeś nigdy koźlęcia, żebym się zabawił z przyjaciółmi. Skoro jednak wrócił ten syn twój, który roztrwonił twój majątek z nierządnicami, kazałeś zabić dla niego utuczone cielę...” (Łk 15, 29-30). Ponad sprawiedliwość wyniesione jest w przypowieści miłosierdzie. Jan Paweł II naucza, iż „w sposób ogromnie precyzyjny stosunek sprawiedliwości do tej miłości, która objawia się jako miłosierdzie, zostaje wpisany w samą treść ewangelicznej przypowieści. [...] Miłość staje się miłosierdziem wówczas, gdy wypada jej przekroczyć ścisłą miarę sprawiedliwości, ścisłą, a czasem nazbyt wąską” (jeśli nie zaznaczono inaczej, wszystkie cytaty z „Dives in misericordia”).

Spojrźmy na tę historię oczyma ojca. Postępowanie syna marnotrawnego „musiało go boleć. Musiało go w jakiś sposób także obciążać. Przecież chodziło w końcu o własnego syna. [...] Syn marnotrawny jest tego świadom; świadomość ta jednak każe mu tym wyraźniej widzieć utraconą godność i prawidłowo oceniać miejsce, jakie może mu jeszcze przysługiwać w domu ojca.”

Miłosierdzie musi być oparte na zasadzie godności osoby ludzkiej, gdyż nie może nie być oparte na miłości. „Tego, co się dokonało pomiędzy ojcem a synem z Chrystusowej przypowieści, nie sposób ocenić od zewnątrz. Nasze uprzedzenia na temat miłosierdzia są najczęściej wynikiem takiej właśnie zewnętrznej tylko oceny. Nieraz na drodze

„Przypowieść o synu marnotrawnym uświadamia nam, że relacja miłosierdzia opiera się na wspólnym przeżyciu tego dobra, jakim jest człowiek, na wspólnym doświadczeniu tej godności, jaka jest jemu właściwa.”

takiej oceny dostrzegamy w miłosierdziu nade wszystko stosunek nierówności pomiędzy tym, kto je okazuje, a tym, który go doznaje. I z kolei gotowi jesteśmy wyciągnąć wniosek, że miłosierdzie uwłacza temu, kto go doznaje, że uwłacza godności człowieka. Przypowieść o synu marnotrawnym uświadamia nam, że jest inaczej: relacja miłosierdzia opiera się na wspólnym przeżyciu tego dobra, jakim jest człowiek, na wspólnym doświadczeniu tej godności, jaka jest jemu właściwa. To wspólne doświadczenie sprawia, że syn marnotrawny

miłosierdzie objawia się jako dowartościowywanie, jako podnoszenie w górę, jako wydobywanie dobra spod wszelkich nawarstwień zła, które jest w świecie i w człowieku. W takim znaczeniu miłosierdzie stanowi podstawową treść orędzia mesjańskiego Chrystusa oraz siłę konstytutywną Jego posłannictwa.” Cała encyklika „Dives in misericordia” przenosi to posłanie w realia naszych czasów.

CO NAM MÓWIĄ ŚWIĘCI?

BŁOGOSŁAWIONY KS. STANISŁAW MYSAKOWSKI

Urodził się 15 września 1896 roku we wsi Wojsławice w pobliżu Zamościa. Jego ojciec Mikołaj był organistą w miejscowym kościele, matka Władysława z domu Czekańska opiekowała się dziećmi. Po ukończeniu szkoły elementarnej w rodzinnej miejscowości naukę kontynuował w gimnazjum w Zamościu, a po zdaniu matury 13 czerwca 1914 roku wstąpił do Wyższego Seminarium Duchownego w Lublinie. W maju 1920 roku Stanisław Mysakowski w katedrze pw. św. Jana Chrzciciela i św. Jana Ewangelisty w Lublinie otrzymał święcenia kapłańskie.

Przez kilka tygodni po święceniach przebywał w Krasnobrodzie, potem na polecenie biskupa Fulmana objął na okres wakacji stanowisko wikariusza parafii Zamość, z zabytkowym kościołem pw. Zmartwychwstania Pańskiego i św. Tomasza Apostoła. Również w 1920 roku ks. Mysakowski rozpoczął studia na Wydziale Teologicznym Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, które ukończył cztery lata później. W czasie studiów był kapłanem Zgromadzenia Sióstr Miłosierdzia św. Wincentego à Paulo w Kazimierzówce k. Lublina, a także od 1922 roku spowiednikiem Zgromadzenia Sióstr Pasterek od Opatrzności na Wiktorynie pod Lublinem.

W kolejnych latach był wikariuszem w lubelskich parafiach: parafii pw. Nawrócenia św. Pawła (1925-32), parafii katedralnej pw. św. Jana Chrzciciela i św. Jana Ewangelisty (1932-39). W 1933 roku otrzymał nominację na proboszcza parafii pw. Matki Bożej Szkaplerznej i św. Dominika w Łabuniach, ale cofnięto ją na jego prośbę. Był współzałożycielem „Związku Kapłanów Dobrego Pasterza”, patronował lubelskiemu oddziałowi „Polskiego Związku Zawodowego Chrześcijańskiej Służby Domowej”, które sprawowało opiekę nad dziewczętami przybywającymi ze wsi do pracy w mieście. Ks. Mysakowski niósł pomoc ubogim, m. in. był kierownikiem schroniska dla staruszek przy ul. Kalinowszczyzna 59, prowadził kuchnię dla ubogich przy Krakowskim Przedmieściu 5. Organizował kursy samokształceniowe,

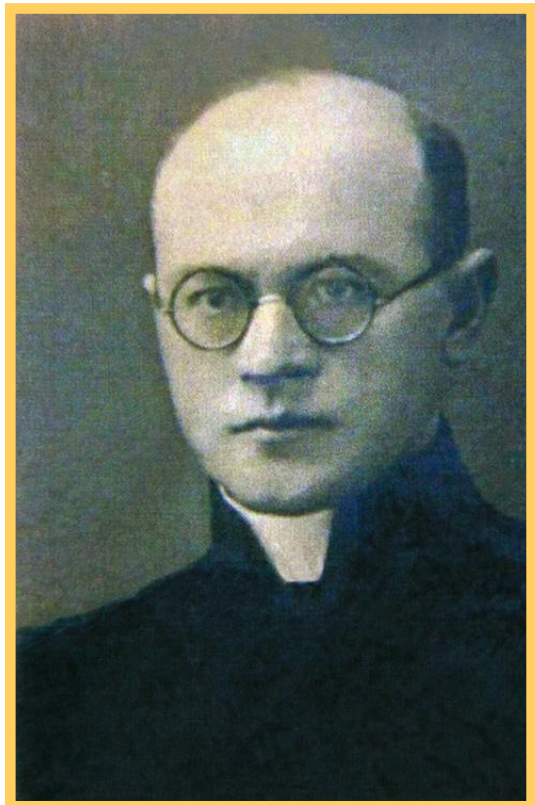
kursy samochodowe, pracownię krawiecką. Był założycielem „Stowarzyszenia Rycerzy Serca Jezusowego” (w 1924 roku należało do niego tylko w Lublinie 310 rodzin, głównie robotniczych). Był też twórcą Towarzystwa Miłosierdzia Chrześcijańskiego im. św. Wincentego przy parafii pw. Nawrócenia św. Piotra, redagował i wydawał pismo „Echo Parafialne”, a także uruchomił kino.

Angażował się w wychowanie dzieci, współpracował ze „Świetlicą dla dzieci ulicy”. Organizował kolonie dla dzieci z ubogich rodzin.

W parafii pw. św. Floriana w Krężnicy Jarej wybudował w 1928 roku kompleks budynków, w których funkcjonował dom rekolekcyjny i gdzie przyjeżdżały dzieci na ferie oraz wakacje. Dużo uwagi poświęcał młodzieży. W 1935 roku zorganizował powszechnie dostępną czytelną „Wiedza”.

Po wybuchu II wojny światowej Lublin znalazł się blisko granicy niemiecko-rosyjskiej. Ks. Stanisław organizował dla rzeszy uchodźców doraźną pomoc, m. in. posiłki gotowane na kuchni polowej. Dzięki jego inicjatywie szybko zabezpieczono katedrę lubelską po pożarze spowodowanym przez niemieckie bombardowanie. Po wkroczeniu do miasta wojsk okupanta nastąpiła planowa eksterminacja polskiej inteligencji. Od września 1939 roku do kwietnia 1940 roku prowadzona była tzw. Intelligenzaktion (pl. akcja Inteligencja). W jej ramach Niemcy zamordowali około 50.000 Polaków, a dalsze 50.000 wywieźli do obozów koncentracyjnych. Ks. Mysakowski początkowo się ukrywał, ale z obawy, że Niemcy aresztują w odwecie jego ojca staruszka, sam się zgłosił do więzienia na zamku. 27 listopada 1939 roku został wraz z grupą 12 duchownych skazany przez niemiecki sąd doraźny na karę śmierci, którą potem zamieniono na dożywotnie więzienie.

3 grudnia 1939 roku polscy kapłani zostali wywiezieni do niemieckiego obozu koncentracyjnego KL Sachsenhausen, w którym panowały fatalne warunki sanitarne, wieczny głód, a więźniów zmuszano

do pracy ponad siły. 14 grudnia 1940 roku ks. Stanisław został przewieziony do KL Dachau, gdzie otrzymał numer 22591. Znalazł się w grupie 1.780 kapłanów i zakonników, z których końca wojny doczekało jedynie 912 duchownych. Mimo głodu i bicia ks. Mysakowski zachował pogodę ducha.

Na początku jesieni 1942 roku został jako więzień nienadający się do dalszej pracy przeniesiony do izolowanego baraku nr 29 znanego jako „blok inwalidów”. Niemcy rozpoczęli wówczas likwidację osób niezdolnych do pracy (tzw. „likwidację niewartego życia”). W czasie jej trwania Niemcy wywozili więźniów do austriackiego ośrodka eutanazyjnego na zamku Hartheim, gdzie ich następnie mordowano tlenkiem węgla. 14 października 1942 roku ks. Stanisław w takim transporcie został z Dachau wywieziony. Najpewniej jeszcze tego samego dnia zginął w przenośnej komorze gazowej. W oficjalnym zawiadomieniu wysłanym do jego rodziny napisano, że zmarł 30 października, a ciało spalono w obozowym krematorium 3 listopada 1942 roku.

Św. Jan Paweł II 13 czerwca 1999 roku w Warszawie beatyfikował go w gronie 108 polskich męczenników II wojny światowej.

Joanna Matkowska

WYDARZENIE NUMERU

TRIDUUM PASCHALNE

Msza święta Wieczerzy Pańskiej rozpoczęła się w naszej parafii o godz. 18.00. Liturgii przewodniczył ks. Proboszcz, zaś homilię wygłosił ks. Konrad. Główną tematyką tej uroczystej liturgii jest wielka wdzięczność Jezusowi za ustanowienie sakramentów świętych Eucharystii i Kapłaństwa. Obydwa sakramenty są ze sobą bardzo ściśle związane. Nie ma Eucharystii bez sakramentu święceń, a kapłaństwo pełni służebną funkcję względem Eucharystii. Po raz pierwszy w naszej parafialnej wspólnotce odbył się obrzęd umywania nóg 12 mężczyznom na wzór Chrystusa, który „wstał od wieczerzy, przepasał się prześcieradłem i zaczął uczniom umywać nogi. Na zakończenie Mszy świętej przedstawiciele poszczególnych wspólnot naszej parafii złożyli życzenia kapłanom i ofiarowali kwiaty, zaś większość parafian podjęła się duchowego daru, jakim jest zobowiązanie do całorocznej modlitwy w intencji wylosowanego kapłana posługującego w naszej parafialnej wspólnotce. Po Mszy świętej Najświętszy Sakrament został przeniesiony procesjonalnie do Ciemnicy.

ks. Konrad

WIELKI CZWARTEK

WIELKI PIĄTEK

Jest to dzień, w którym nie sprawuje się sakramentu Eucharystii. Celebrujemy Liturgię Męki Pańskiej. W naszej parafii rozpoczęliśmy ją o godz. 18.00. Liturgii przewodniczył ks. Konrad, zaś homilię wygłosił ks. Rafał. Celebracja składa się z czterech części:

1. Liturgia Słowa - podczas której rozważamy mękę Pana Jezusa - w naszej wspólnocie Męka Pańska w tym roku była śpiewana, co wielokrotnie wzbudzało wzruszenie wśród słuchających i rozważających.
2. Adoracja Krzyża - uroczyste odsłonięcie krzyża podczas śpiewu „Oto drzewo Krzyża, na którym zawisło zbawienie świata... Pójdźmy z pokłonem...” Podczas indywidualnego podejścia do krzyża adorujemy go poprzez ucałowanie.
3. Obrzędy Komunii świętej - podobnie jak podczas Eucharystii
4. Procesja do Grobu Pańskiego.

Było to niesamowite i niezapomniane przeżycie duchowe, pełne wzruszeń i refleksji.

ks. Konrad

WIELKA SOBOTA

Wigilia Paschalna w Wielką Sobotę

Jest to najważniejsza i najbardziej uroczysta liturgia w ciągu roku. Rozpoczyna się po zapadnięciu zmroku. W naszej wspólnocie rozpoczęliśmy ją o godz. 19.30. To podczas tej WIELKIEJ NOCY śpiewa się uroczyste ALLELUJA, jako ogłoszenie światu zmartwychwstania Pana Jezusa i Jego zwycięstwa nad śmiercią i szatanem. W czasie liturgii dokonuje się obrzęd światła, uroczyste wnoszonego zapalonego paschału do ciemnego kościoła, kapłan śpiewa piękne i uroczyste Orędzie Wielkanocne, rozważamy Słowo Boże, odnawiamy przyrzeczenia chrztu świętego, uczestniczymy w Eucharystii i przyjmujemy Zmartwychwstałego w Komunii Świętej do swoich serc.

REZUREKCCJA

Procesja Rezurekcyjna rozpoczęła się zgodnie z wieloletnią tradycją naszej parafii w Niedzielę Zmartwychwstania o świcie o godz. 6.00. Z Najświętszym Sakramentem przeszliśmy od pustego grobu do nowobudowanej świątyni, aby tam wyśpiewać uroczyste Te Deum i sprawować Mszę świętą Rezurekcyjną pod przewodnictwem ks. Proboszcza

MAŁE CO NIECO

DOMOWE BURGERY

Dziś proponuję burgery, które w ostatnim czasie biją rekordy popularności i które pewnie najbardziej ucieszą najmłodszych Czytelników.

Składniki na 4 porcje: 4 bułki, 4 plasterki surowego wędzonego boczku, 4 plasterki pomidora, 4 plasterki czerwonej cebuli, kilka plasterków ogórków konserwowych, 0,5 kg mięsa wołowego, najlepiej z łopatki, 1 jajko, 2 łyżki bułki tartej, sól, pieprz, niewielka ilość tłuszczu do smażenia

Sos: 2 łyżki majonezu, 1 łyżka jogurtu typu greckiego, 1 łyżeczka pikantnej wędzonej papryki, 1 łyżeczka oregano

Mięso umyć, oczyścić z błon i żyłek, następnie zmielić. Dodać jajko, bułkę tartą, doprawić do smaku solą i pieprzem, uformować okrągłe, płaskie kotlety i usmażyć na niewielkiej ilości tłuszczu na patelni grillowej. Pod koniec smażenia na patelni ułożyć także plasterki boczku, pomidora i cebuli.

W międzyczasie wymieszać składniki sosu, a bułki przekroić na połówki i podpiec w piekarniku, by były chrupkie. Na dolnej części każdej podgrzanej bułki ułożyć kotlet, połączyć sosem, a na nim położyć plasterki boczku. Na wierzchu położyć warzywa. Przykryć drugą częścią bułki i gotowe.

I.Z

Więcej przepisów znajdą Państwo na moim blogu kulinarnym: www.pocztowkizkuchni.blogspot.com

DO ZOBACZENIA, DO USŁYSZENIA

8 kwietnia, godz. 11.30, sala koncertowa Art.Bem, bilety 12 zł

„Na tropie zaginionej opowieści” - teatralny poranek bajkowy

12 kwietnia, godz. 18.00, Klub WAT, wstęp wolny (zaproszenia w Urzędzie Dzielnicy)

„Bemowskie Międzynarodowe Forum Młodych Muzyków” - koncert galowy z udziałem Orkiestry Kameralnej Filharmonii Narodowej

13 kwietnia, godz. 17.00, Klub WAT, wstęp wolny (zaproszenia w Urzędzie Dzielnicy)

„Bemowskie Międzynarodowe Forum Młodych Muzyków” - spotkanie z mistrzem: dyrygentem Richardem Ferretem

14 i 15 kwietnia, godz. 17.00, Klub WAT, wstęp wolny

„Bemowskie Międzynarodowe Forum Młodych Muzyków” - koncert uczniów i pedagogów Zespołu Państwowych Ogólnokształcących Szkół Muzycznych I i II stopnia nr 3 im. Grażyny Bacewicz

15 kwietnia, godz. 11.30, Sala Koncertowa Art.Bem, wstęp wolny

„Muzyczna podróż dookoła świata, odcinek I: Syria” - niedzielny poranek muzyczny

INTENCJE MSZALNE

9.04 – poniedziałek:

7.00: śp. Stefania Siedlecka – 9 greg.
 7.00: śp. Sabina Cwojdziańska – 2 greg.
 7.30: śp. Eugeniusz Szatkowski – 30 r.śm.
 7.30: dziękczynna za otrzymane łaski z prośbą o Boże błog.
 i łaskę zdrowia dla Bożeny
 18.00: śp. zmarli – wypominkowa

10.04 – wtorek:

7.00: śp. Stefania Siedlecka – 10 greg.
 7.00: śp. Stanisława Anna Przychodzka i Leokadia Nawrocka
 7.30: śp. Sabina Cwojdziańska – 9 greg.
 7.30: śp. Helena Twardziak w rocznicę urodzin
 18.00: śp. Bogdan, Kazimierz i Ewa

11.04 – środa:

7.00: śp. Stefania Siedlecka – 11 greg.
 7.00: o Boże błog. dla Kamili w dniu urodzin, o światło Ducha Świętego
 dla Roberta w dniu obrony doktoratu
 7.30: śp. Sabina Cwojdziańska – 10 greg.
 7.30: śp. Andrzej Kosek – 10 r.śm.
 18.00: zbiorowa do Matki Bożej Nieustającej Pomocy

12.04 – czwartek:

7.00: śp. Stefania Siedlecka – 12 greg.
 7.00: śp. Janina i Władysław Sordyl
 7.30: śp. Sabina Cwojdziańska – 11 greg.
 18.00: śp. Tadeusz, Łukasz i Wiktoria Błaszczuk, Jan
 i Stanisława Wilczek, Stanisława i Michał Wróblewscy

13.04 – piątek:

7.00: śp. Stefania Siedlecka – 13 greg.
 7.00: śp. Waław – 10 r.śm. i Otylia Witowsky, Marcin Mateuszczuk
 – 5 r.śm.
 7.30: śp. Sabina Cwojdziańska – 12 greg.
 18.00: śp. Roman Piekut – 1 r.śm. i c.r. Piekutów

14.04 – sobota:

7.00: śp. Stefania Siedlecka – 14 greg.
 7.00: śp. Sabina Cwojdziańska – 13 greg.
 7.30: o Boże błog. dla Wiesławy i Ryszarda Otulak
 – „Jezu, Ty się tym zajmij”
 7.30: o światło i mądrość Ducha Świętego dla Oli, Oliwii, Madzi, Franka
 18.00: dziękczynna z prośbą o błog. Boże i potrzebne łaski dla Zbigniewa
 w dniu urodzin i jego rodziny

15.04 – niedziela:

7.00: śp. Tomasz Kobus
 8.30: śp. Sabina Cwojdziańska – 14 greg.
 10.00: śp. Stefan – 13 r.śm. i Zofia – 12 r.śm. Barańscy
 11.30: dziękczynna za dar życia z prośbą o błog. Boże, łaskę zdrowia, Boże
 Miłosierdzie i dalszą opiekę w dniu urodzin Zofii Drab,
 syna Wojciecha i całej rodziny
 13.00: za Parafian
 16.00: śp. Stefania Siedlecka – 15 greg.
 18.00: śp. Kazimierz Malom i zm. z rodziny
 20.00: dziękczynna w 11 r. ślubu Piotra i Katarzyny z prośbą o Boże błog.
 dla Jubilatów i ich dzieci

GRUPY PARAFIALNE

Krąg biblijny dla dorosłych

pn. po Mszy św. o 18.00 - ks. Rafał Łaskawski

Koło Żywego Różańca

I niedz. miesiąca, godz. 16.00 - ks. proboszcz

Kręgi Domowego Kościoła

- spotkania formacyjne dla rodzin
 ks. Konrad i ks. Rafał

Grupa modlitewna o. Pio

II wt. miesiąca godz. 19.00

Parafialny zespół Caritas

spotkania: I pn. miesiąca po Mszy św. o 18.00

dyżury Caritas:

wt. 17.00-19.00

czw. 10.00-12.00

prezes – Barbara Tywonek

opiekun – ks. Konrad

Nr konta: 54 1240 2034 1111 0010 1985 5843

Grupa studencka

czw. godz. 20.00 – ks. Konrad

Studencki zespół muzyczny

niedz, godz. 18.00 - ks. Konrad Zawłocki

Ministranci i lektorzy

wt. godz. 19.00 - ks. Rafał Łaskawski

Skauci Europy

dziewczynki 8 – 12 lat: Aneta Kostro – tel. 502 214

006, kostro.aneta@gmail.com;

dziewczynki 12 – 16 lat: Zofia Tranda – 695 091

304, zosia.tranda@gmail.com;

chłopcy 8-12 lat, Arkadiusz Włodarczyk:

arek_wlodarczyk@op.pl

Scholka dziecięca

Joanna Kielczewska-Włodarczyk,

j.kielczewska@onet.eu

„Przyjaciele Oblubieńca”

środa godz. 19.00 - ks. Konrad

Spotkania dla ojców

I poniedziałek miesiąca godz. 19.30 - ks. Konrad

MSZE ŚWIĘTE W NASZEJ PARAFII

NIEDZIELE

7.00, 8.30, 10.00

11.30 (z udziałem dzieci)

13.00, 16.00, 18.00

20.00 (studenci)

DNI POWSZEDNIE

7.00, 7.30, 18.00

Adoracja Najświętszego Sakramentu

piątek po Mszy św. wieczornej do godz. 21.00

niedziela – po Mszy św. o 20.00

KANCELARIA

poniedziałek – piątek: 16.00-17.30,

tel. 226641099; fax 226652626

dyżury:

ks. proboszcz: poniedziałek

ks. Rafał: wtorek i piątek

ks. Konrad: środa i czwartek

ks. JAN POPIEL – proboszcz, tel. 226651971,

xjan@poczta.fm

ks. Rafał Łaskawski – wikariusz, tel. 226665263

ks. Konrad Zawłocki – wikariusz, tel. 226665264

ks. Grzegorz Mencil – rezydent, tel. 226665265

KONTO BUDOWY KOŚCIOŁA

31 1240 2034 1111 0000 0308 3439

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Dziś – druga niedziela Wielkanocy, kończąca oktawę uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego, nazywana Niedziela Białą – od zwyczaju noszenia białych szat w pierwszym tygodniu po Wielkanocy przez nowo ochrzczone w początkach chrześcijaństwa, lub niedzielą Miłosierdzia Bożego – ze względu na obchodzone w tę niedzielę na wyraźne życzenie Chrystusa święto Miłosierdzia Bożego.

2. W naszym kościele dziś nabożeństwo do Miłosierdzia Bożego o godz. 15.00. O tej samej godzinie rozpocznie się Msza św. w parku Moczydło w Warszawie na Woli (u zbiegu ulic Górczewskiej i Deotymy) przy figurze Jezusa Miłosiernego.

3. Dzisiaj rozpoczyna się w Kościele w Polsce Tydzień Miłosierdzia. Doświadczamy Bożego miłosierdzia w naszym życiu i to powinno skłaniać nas do okazywania miłosierdzia innym, a szczególnie najbardziej potrzebującym. Dzisiaj i przez cały tydzień otaczamy szczególną modlitwą tych, którzy na co dzień zajmują się działalnością charytatywną w naszej parafii. Wspieramy dzieła Caritas. Zachęcamy także do podjęcia dzieł miłosierdzia w swoim najbliższym otoczeniu.

4. Jutro będziemy świętować przeniesioną z Wielkiego Tygodnia Uroczystość Zwiastowania Pańskiego. Uroczystość ta od lat obchodzona jest jako Dzień Świętości Życia i Dzień Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego. Chcemy otoczyć modlitwą każde poczęte dziecko i jego rodziców.

5. Podajemy do wiadomości, że nasz parafianin, alumn VI roku Wyższego Metropolitalnego Seminarium Duchownego w Warszawie, Paweł Chilczuk, przyjmie 26 maja święcenia kapłańskie. Diakona Pawła polecamy pamięci modlitewnej naszych parafian.

6. Bóg zapłać za ofiary składane na budowę nowego kościoła. Te dzisiejsze złożone na tacę, wpłacane na bankowe konto budowy, czy przekazywane indywidualnie.

7. W naszej parafii są dziś obecni przedstawiciele Katolickiego Zespołu Edukacyjnego im. ks. Piotra Skargi mającego siedzibę przy ul. Bema na Woli. W skład zespołu wchodzi dwa przedszkola i Szkoła Podstawowa. Szkoła zaprasza kandydatów na rok szkolny 2018/2019 do klas: zerowej, pierwszej i siódmej.

Po Mszy św. przed kościołem uczniowie, pod opieką nauczyciela, będą rozdawali ulotki z zaproszeniem na dzień otwarty.

8. Dziś możemy, jak w ubiegłym roku, w szczególny sposób uczcić Święto Miłosierdzia Bożego. Zachęcamy, zapraszamy i bardzo prosimy o dar krwi dla wszystkich chorych i potrzebujących. Krew, która ratuje zdrowie i życie ofiarowana przez nas naszym chorym braciom i siostram. To wyraz naszego miłosierdzia dla nich. Na placu po spalonym kościele, od 9.30 do 14.30 czeka specjalny autobus, w którym możemy oddać ten cenny dar.

Pamiętajmy, że oddanie krwi nie boli, jest bezpieczne, nie grozi zarażeniem, nie uzależnia. Trzeba tylko mieć ze sobą dokument tożsamości ze zdjęciem.

ZAPRASZAMY SERDECZNIE 15 KWIETNIA 2018 NA RODZINNE ŚWIĘTOWANIE NIEDZIELI.

Rozpoczniemy Mszą Świętą o godzinie 11.30, a potem odbędzie się spotkanie w sali nad kaplicą.

Tym razem poświęcimy je św. Andrzejowi Boboli. Przyglądając się życiu patrona Polski wspomnimy czasy wielkich bitew i gorzkiej niewoli, upadku i nadziei na odrodzenie Polski, niemocy i doświadczenia wielkich dzieł Bożych. Wszystko po to, aby zobaczyć, jak życie jednego człowieka może obficie owocować, jeśli odpowie on „tak” na Boże wołanie.

Oprócz tego, oczywiście, nie zabraknie słodkiego poczęstunku, kawy i herbaty.

PRZEZ SAKRAMENT CHRZTU ŚWIĘTEGO DO WSPÓLNOTY KOŚCIOŁA ZOSTAŁY PRZYJĘTE DZIECI:

Łucja Weronika Widerska, Zofia Irena Goik, Aleksander Ostrowski, Aleksander Michał Tadzick

ZAPOWIEDZI:

Sławomir Bartosiewicz – kawaler i **Anna Danuta Godziszewska** – panna, oboje z par. tutejszej

Sebastian Rafał Trojnar – kawaler i **Marta Elżbieta Półtorak** – panna, oboje z par. tutejszej

Arkadiusz Woźniak – kawaler z par. tutejszej i **Barbara Ewa Dorosińska** – panna z par. Matki Bożej Ostrobramskiej w Warszawie

Kamil Masojć – kawaler i **Bożena Pabich** – panna, oboje z par. tutejszej

Radosław Marek Sikora – kawaler z par. tutejszej i **Karolina Małgorzata Sobocińska** – panna z par. Najświętszej Maryi Panny Matki Pięknego Miłości w Warszawie

PISMO REDAGUJE ZESPÓŁ Z PARAFII ŚW. ŁUKASZA EWANGELISTY POD OPIEKĄ KS. KONRADA ZAWŁOCKIEGO

Redakcja zastrzega sobie prawo dokonywania koniecznych zmian w publikowanych tekstach.

Kwestie merytoryczne pozostawiamy rzetelności autorów.

oprawa graficzna i skład - Jacek Owczarz

adres redakcji: redakcja@swlukasz.waw.pl